

1. Посильність. Варто враховувати можливості учня (фізичні, інтелектуальні, матеріальні, вікові та ін.), школи і вчителя.
 2. Наступність. Зміст проєктної діяльності школяра повинен враховувати знання й уміння засвоєних раніше розділів.
 3. Технологічність. Полягає в можливості максимально простого виготовлення виробу, зокрема, на наявному устаткуванні, з доступних матеріалів, з найменшими витратами праці, тобто вибір найбільш раціональної технології.
 4. Економічність. Економічність вимагає виготовлення виробу з найменшими витратами, з одержанням найбільшого прибутку при реалізації або експлуатації виробу.
 5. Екологічність. Полягає в тому, що виготовлення й експлуатація виробів не спричинять істотних змін у навколишньому середовищі, порушень у життєдіяльності людини, тваринного і рослинного світу.
 6. Безпека. Передбачається як на стадії виконання проєкту виробу, так і на стадії його експлуатації. Безпека пов'язана із системою заходів для охорони праці, виробничою санітарією, гігієною і т.д. У проєкті повинна виключатися можливість травматизму і професійних захворювань.
 7. Ергономічність. Тісно пов'язана з науковою організацією праці і передбачає устаткування робочого місця з найменшими енергетичними витратами людини при обслуговуванні.
 8. Системність. Зміст робіт з виконання проєкту повинен комплексно відображати матеріал вивчений протягом року, бути політехнічне спрямованим.
 9. Творча спрямованість і цікавість. Передбачає творчу діяльність і врахування інтересів дітей.
 10. Відповідність вимогам дизайну. Проєктований виріб повинен бути зовні естетично красивим, у ньому мають гармонійно поєднуватись усі деталі і колірна гама, а також бути практичним, функціональним.
 11. Суспільно-особистісна значущість. Виготовлений виріб повинен мати певну цінність, бути корисним для конкретної особистості чи суспільства.
- Такий підхід до вибору індивідуальних проєктів підводить учня до необхідності здійснювати аналіз та синтез усього багажу знань, практичних умінь, стимулює самостійний пошук, дає змогу забезпечити індивідуальний та оптимальний темп у навчанні.
- Участь школяра в проєктно-технологічній діяльності полягає не у виготовленні виробу за готовим зразком, а в засвоєнні оптимальних шляхів проєктування. Почуття свободи вибору робить діяльність усвідомленою, продуктивною і більш результативною.

Перелік використаної літератури

1. Коберник О.М. Методика навчання учнів 5-9 класів проєктуванню в процесі вивчення технології обробки деревини і металу. Умань, 2004. 144 с.
2. Сидоренко В.К. Проєктно-технологічний підхід як основа становлення змісту трудового навчання школярів. *Трудова підготовка в закладах освіти*, №1, 2004. С.2-4.

УДК 72.012.8.05

ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДИЗАЙНЕРСЬКОГО ПРОЄКТУ ІНТЕР'ЄРУ ПРИМІЩЕННЯ

Дядюн Людмила Михайлівна

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
м. Полтава

Анотація. У статті розглядаються особливості розробки дизайну інтер'єрів. Аналізуються етапи цього процесу, спрямовані на облаштування інтер'єрів приміщень з метою забезпечення зручності і естетично приємної взаємодії середовища з людьми, поєднуючи у собі художній та промисловий дизайн.

Ключові слова: дизайн, проекти, інтер'єр, приміщення.

Дизайн інтер'єру являє собою галузь дизайну, спрямовану на інтер'єр приміщень з метою забезпечити зручність і естетично приємну взаємодію середовища з людьми. Інтер'єрний дизайн поєднує у собі художній та промисловий дизайн.

Дизайн інтер'єру це – мистецтво проектування квартир, будинків, кімнат та інших жилих та не жилих приміщень, а також архітектурне й художнє оздоблення внутрішньої частини будинку, що забезпечує комфорт людини та визначає функціональне призначення приміщення. Так що ж таке дизайн інтер'єрів сьогодні? Дизайн інтер'єру це те як ми сприймаємо простір. Це невід'ємна частина нашого повсякденного життя, адже дизайн включає в себе концептуальне планування, естетичні та технічні рішення, що застосовуються для досягнення бажаного результату. Дизайн інтер'єру як наука розуміння поведінки людей для створення просторів у середині будівлі.

У дизайні інтер'єру, як і в частині архітектури, існує безліч різних стилів, які сформувалися у різні історичні епохи. Одне і те ж приміщення, наприклад, конференц-зал, може бути оформлено у різних стилях: хай-тек, романському, модернізм і так далі. Список інтер'єрних стилів ширший, ніж архітектурних.

Розробка інтер'єру передбачає п'ять основних етапів.

Перший етап планування – початок проекту і технічне завдання. Досвідчений фахівець, звичайно, запропонує кілька варіантів дизайну, але щоб він міг створити проект індивідуально для замовника, йому буде потрібно точна інформація:

- якомога більш точний розпорядок дня абсолютно всіх членів родини замовника;
- побажання замовника за кількістю і типом меблів в кожній із зон;
- фотографії інтер'єрів, які візуально дуже подобаються замовнику і які не подобаються абсолютно;
- технічні особливості («розумний будинок», вентиляція, сигналізація, і т.п.);
- бюджет замовника на проект дизайну.

Найважливіше тут – узгодження всіх цих моментів, інакше робота над проектом не починається зовсім. При наявності протиріч, скажімо, якщо побажання замовника не вкладаються в виділений бюджет, досвідчений дизайнер може підказати, який варіант можливий для реалізації за таку суму, а який – ні.

Другий етап планування – планувальне рішення. Планувальне рішення – це креслення квартири, яке показує розташування меблів і стін і має вигляд зверху. У його складанні знадобиться вся та інформація, про яку говорилося в попередньому пункті: розпорядок дня, вимоги до меблів та інше. На основі цих даних дизайнер створить не абстрактне зручне комусь планування, а комфортну особисто для замовника і його родини, з урахуванням саме ваших індивідуальних потреб.

Не варто забувати і про виділені кошти на проект. Вже на стадії створення планувального рішення хороший дизайнер закладе ті самі розміри меблів, які підійдуть під бюджет замовника.

Третій етап планування – ескізи і об'єм. Ескізи дають розуміння об'єму інтер'єру, оскільки виконані у 3D-форматі. Для їх реалізації потрібні стиль і фотографії вподобаних замовнику інтер'єрів. Робота дизайнера полягає у варіативності ескізів і можливості їх реалізації. Розробляючи рішення, дизайнер намагається знайти оптимальний варіант: він уже передбачає, які предмети можуть вписатися в інтер'єр, з огляду на бюджет замовника.

Четвертий етап планування – візуалізація, підбір меблів і обробки. Мета дизайнера – дати фотореалістичне зображення інтер'єру, де була б видна меблі і матеріали обробки. Для

дизайнера важливо передбачити конкретні матеріали і меблі, щоб замовник побачив все якомога точніше. У цьому випадку, навіть якщо щось у процесі зміниться, матеріали легше буде замінити чимось схожим.

П'ятий етап планування – робоча документація. Креслення. Найважливіша і відповідальна частина – це сумування всього вищесказаного і вказівки для робітників. Для цього є два способи: У першому способі розробляється максимально детальний проект з безліччю креслень, таблицями, прорахунками і розгортками. Плюс такого рішення – мінімальне виникнення питань з боку робітників. У другому способі робиться базова коротка документація з небагатьма кресленнями і таблицями, але в міру надходження питань щодо проекту на них відповідає дизайнер, надаючи креслення та схеми як пояснення.

Обидва підходи хороші, але дизайн інтер'єру – це такий захід, при якому без питань і спірних ситуацій не обійтися, тому звернення до дизайнера однозначно матиме місце.

Дизайнер інтер'єру – це фахівець зі створення нових проектів гармонійного середовища для поліпшення умов життя людини. Він створює неповторну обстановку, стиль, красу і затишок у приміщенні, втілюючи у реальність мрії і настрої замовників.

Дизайнер виконує оптимізацію праці у приміщенні, покращує навігацію у великих приміщеннях, розробляє оформлення спеціалізованих приміщень (наприклад, студій звукозапису, кіномонтажу, фотографії; аквапарків) відповідно до вимог клієнтів. Дизайнер управляє всім процесом оформлення інтер'єру, починаючи з планування приміщення, освітлення, систем вентиляції, акустики; обробки стін, і закінчуючи розміщенням меблів і установкою навігаційних знаків.

Дизайн інтер'єра повинен бути підібраний особливо ретельно, щоб людина, заходячи у свої оновлене житло, могла впевнено сказати: «Це моє!».

Перелік використаної літератури

1. Білик Б. І. Культурологія: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. – К. : КНИГА, 2004. – 408 с.
2. Греченко В. А., Чорний І. В., Кушнерук В. А., Режко В. А. Історія світової та української культури: Підруч. для вищ. закл. освіти. – К. : Літера, 2000. – 464 с.
3. Історія українського мистецтва в 6 т. - К.: АН УРСР. Голов. ред. УРЕ. – 1966 – 1970.

УДК УДК 378.011.3-051:377

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗАКЛАДІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Князева Альона Олександрівна

Пінчук Лілія Олександрівна

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
м. Полтава

Анотація. У статті розглядаються актуальні питання формування проектно-технологічної компетентності майбутніх викладачів закладів професійної освіти. Ефективність формування такої компетентності майбутніх викладачів забезпечується оптимальним поєднанням змістово-методичного, проектно-технологічного та особистісного підходів до процесу навчання під час якого враховуються зміни стратегічних цілей та закономірності підготовки у закладах вищої педагогічної освіти.